

ויאמר לא ירד בני עמכם כי אזיו מות והוא לבדו
ישאר וקראהו אסוף בדרך אשר תלכו ביה
והורדתם את שיבתי בנימן שאולה והרעב כבד
בארץ ויהי כאשר כרו לאכל את העבר אשר
הביאו מצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שבו
לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם ישך משלוח את אחינו אתנו צרדה
ותשברה לך אכל ואם אינך משלוח לא צרה כי
האיש אמר אליו לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם און ויאמרו שאול שאול האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העוד אחיכם זוי היש לכם
און ונצד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלוחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונזויה ולא
נמות גם אנחנו גם אהה גם שפנו אנכי אשרבונו
מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וזנבתי לך כל הימים כי לולא התמהמהנו
כי עתה שבו זה פעמים ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קונו מזמורת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מזוזה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים ושקדים וכסף משלוח
קונו בידכם ואת הכסף הכושב בפי אמתותיכם
תשיבו בידכם אולי משעה הוא ואדת אחיכם
קונו וקובו שובו אל האיש ואל שדי יתן לכם
רוחמים לפני האיש ושלוח לכם את אחיכם און
ואת בנימן ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקונו
האנשים את המזוזה הזאת ומשעה כסף לקונו
בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
יוסף וירא יוסף אתם את בנימן ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבוח טבוח והכין
כי אתי יאכלו האנשים בעהרים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתותינו בתולה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולהזות
אתנו לעבדים ואת וזמרינו ויגעו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתוח הבית ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתולה לשבר אכל ויהי כי באנו
אל המלון ונפתחה את אמתותינו והנה כסף איש
בפי אמתותו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו